

שנה שבע עשרה - עלון מס' 843

@ "ברכת הלבנה" ביום שלישי בערב.

@ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג, הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.

טל' המערכת : 054-7743834 , 08-9437333

בס"ד ג' כסלו ה'תשע"ז

הדלקת נרות - 16:17
צאת השבת - 17:08
רבנו תם - 17:39

שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות

כפטידין : "כישא דבר" (מלאכי א')

פרשת תולדות

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלטיני הפרשה :

- ← לדת יעקב ועשו.
- ← עשו מוכר את הבכורה ליעקב.
- ← רעב בארץ, ויצחק עובר לגור בגרר.
- ← יצחק פורט ברית עם אבימלך.
- ← ריב רועי יצחק ואבימלך על הבארות.
- ← יצחק מזדקן ועיניו כהות, שולח את עשו שגיביא לו צייד כדי לברכו אחר כך.
- ← רבקה עוזרת ליעקב לזכות בגרר.
- ← עשו מגלה ש"יצחק התבלבל" וברך את יעקב, ומחליט להרג את יעקב.

"ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה היא"
הגמרא במסכת ברכות אומרת שכאשר מתפללים בנוכחות החולה אין צורך להזכיר את שמו, כמו שמצאנו אצל משה רבינו שהתפלל על מרים -א-ל נא רפא נא לה' בלי להזכיר את שמה. כאן חשש יצחק שאם יצטרך להזכיר את שם רבקה, הרי יזכיר את שם הוריה הרשעים, והוא לא רצה להזכיר את זכרם כשמתפלל עבורה, לכן התחכם להתפלל "לנוכח אשתו" בכדי שלא יצטרך להזכיר את שמם. (לנפש חיה)

"ה'לטיני ז'א מ'ז" (כה, ל)
ר"ת המ"ן, לומר כשם שיעקב קנה מעשו את בכורתו בלחם ועדשים, כך קנה מרדכי הצדיק את המן הרשע לעבד גם כן בפת לחם.

"ויעתרו יצו הבנים" (כה, כב)
יעקב לא היה יכול לצאת בעוברו על פתחי תורה, משום שעשו הבכור חסם לפניו את הדרך, אבל מי עיכב ביד עשו מלצאת בעברו על פתחי עבודה זרה? אלא שעשו היה מוכן לוותר אפילו על העבודה זרה שלו ובלבד שלא להניח ליעקב להגיע אל פתחי התורה.

"וירב יעבוד צעיר" (כ"ה כ"ג)
אם אתה רוצה לגדול רב, צריך אתה להתחיל לעבוד מצעירותך.

נראה לפרש בדרך הלצה. לפי הידוע שמי שעובד, אפילו שהוא רב בשנים, נעשה צעיר לפי שהעבודה טובה לאדם. זהו שאמר: "ורב יעבוד" - כלומר, אם אדם רב בשנים והוא עובד, נעשה צעיר בשנים. (שושן עדות)

"ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר"
לא היו לו ליצחק גמלים וחמורים, כמו שהיו לאברהם ויעקב, שלא הכניס לרשותו דבר שיש בו סימן טומאה, מפני שיצחק נתקדש על גבי המזבח. (מדרש הבאור)

"ויהי יום ישי את הבכרה" (כ"ה ל"ד)
תיכף לאכילה ושתייה קם ללכת בלא ברכה אחרונה. זהו שסיים "ויבז עשו את הבכרה" - אותיות: הברכה, שלא בירך אחר אכילתו. סמוך לו כתוב: "ויהי רעב בארץ" לרמזו מה שאמרו חז"ל בגמרא (ברכות ל"ה) שהאוכל בלא ברכה, כאילו גזל לקב"ה ועל ידי זה ממעט את השפע.

"הקל קל יעקב והידיים ידי עשו" (כו, כב)
אמרו בדרך צחות מכאן רמז לשעון מעורר בבוקר. "הקול קול יעקב" זה הצלצול שמעיר את האדם על מנת שילך להתפלל. "הידיים ידי עשו" אלו הידיים שמכבות את השעון שיוכל להמשיך לישון בנחת.

"ואוכל מכל"
יצחק אמר לעשו: "ואוכל מכל". אומר המהרי"ל דיסקין שיצחק אמר לעשו כבר אכלתי את האפיקומן ואסור לי להמשיך לאכול, "שאין מפטירין אחר הפסח אפיקומין". ומוסיף הגאון ר' יוסף חיים זוננפלד זצ"ל "בא אחיך במרמה", "במרמה" בנימטריה "אפיקומן" = 287, שיעקב נתן בכוונה ליצחק אפיקומן, שלא יוכל לאכול מתבשילי עשו.

"ויהי לך האלוקים..."
"ויהי ויחזור וייתן" (רש"י). עשירות היא ניסיון גדול לאדם. ניסיון גדול עוד יותר הוא עושר המתקבל עתה. עושר כזה עלול להשחית את האדם. לכן הייתה הברכה "ויהי ויחזור וייתן" שהשפע יבוא במנות קצובות, בהדרגה. (חתם סופר)

פינת הניבים והפתגמים

אין חמור נוהק אלא מתוך כפיפה של חרובים = אדם חוטא מרוב טובה ושפע. נוהק = משמיע קולות.

כפיפה = סל רך קטן הקלוע מכפות תמרים, לשון הקטנה של קפה [סל רך גדול].

דוגמה: לדעת המורים, תלמידים אינם מקבלים פיוס מרות מרב שפע, שכן אין חמור נוהק אלא מתוך כפיפה של חרובים.

מקור: אָנָּא חָטָא הָעָם הָזֶה חֲטָאָה גְּדוּלָּה, וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב [שמות לב לא] - מי גרם להם? אני, שהרביתי להם כסף וזהב. למה? שאין חמור נוהק אלא מתוך כפיפה של חרובים [תלמוד ירושלמי, מסכת "יומא"].

הסידור ממשל מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://ladaat.info/> <http://www.hidush.co.il/>

איך לוקחים אחריות? חלמזן מרבקה

רבקה אימנו חששה, שמא הרצון של העורך שבבטנה לצאת לעבודה זרה, בא ממנה, ואולי יש בה פגם כל שהוא מבית אביה. היא לא חושבת פעמיים ומיד עושה בדק בית פנימי: "ותלך לדרוש את ה' ורצה לבית המדרש של שם ועבר לקבל הכוונה... - היא לקחה אחריות!

אחריות - מתחילה באות 'א' ומסתיימת באות 'ת', כלומר, להיות כוללת מאת-מהתחלה ועד הסוף.

במילה "אחריות" יש לקחת בשלבים:
א - אני. ראשית כל אני צריך לקחת אחריות על עצמי כשלב ראשון ובסיסי.

אח - לאחר שלקחתי אחריות על עצמי אני יכול לקחת אחריות על אחי הכוונה למעגל הקרוב אלי-משפחה.

אחר - השלב הבא באחריות הוא לקחת אחריות על האחר, והכוונה היא לכל אדם מעבר למשפחה.

אחרי - ברגע שלקחתי אחריות על שלשת המעגלים הראשונים אני יכול להוביל גם קהילה, עיר ומדינה.

אחרינו - אמונה. המשמעות לאחריות מובילה אחר הקב"ה ולבסס את הדרך על פי האמונה בבורא עולם.

רבקה מלמדת אותנו איך "אימא של כלל ישראל" אמורה להתמודד עם בעיות של בניה.

"בניך בשחילי זחיים" - חינוך

כיצד לחנך את ילדינו לאהבה ביניהם?

הורים שמשכילים לחנך את ילדיהם לחיים ללא תחרות, לפרגון ולשיתוף אחד עם השני, יטמיעו בהם ערכים חשובים שילוו אותם בהמשך חייהם לכל מקום אליו יפנו. קינאה נוצרת כאשר אחד הילדים חושב שהטוב של השני בא על חשבונו או שמעריכים את הילד השני יותר מאשר אותו. האתגר שלנו כהורים הוא לתת לכל ילד את ההרגשה שהוא אהוב, חשוב ויקר בלי קשר לעצם העובדה שגם אחיו אהובים, חשובים ויקרים. כל ילד צריך לזכות בהערכה על הייחודיות שלו ועל התכונות המיוחדות רק לו. יש לתת אישור ונתינת תוקף בדרך של אהבה ואכפתיות לאישיותו של כל ילד, כך שכל אחד יגדל עם ביטחון עצמי ולא ירגיש מאוים מהצלחת אחיו. את זה קל יותר לומר מאשר לעשות מפני שבהכרח אופיו של ילד אחד תואם יותר את הציפיות שלנו וקל לנו יותר לחבבו מאשר את אחיו השונה ממנו. העדפה של ילד אחד על פני אחיו היא מתכון בטוח לבעיות, כמו גם השוואות שנעשות בין ילדים. יש לתת לכל הילדים באופן שווה (חיבה/סוכריות/מתנות) ולהימנע מתחושת הקיפוח. התיקון של הקנאה הוא כמובן להרבות בעין טובה.

כל הישועות והברכות
 כלהרון ג'רפי הי"ו
 שתום לסעודה הרביעית בלויין.
 זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
 תגן בעדו ובעד כל משפחתו,
 לרפואתם והצלחתם שיתברכו
 בכל מילי דמיטב ובתגשמו כל
 משאלות ליבם. שיזכו באושר
 ובפרנסה טובה לשנים רבות
 ולהבדיל לעיני סעדה בת יחיאל ז"ל

רפואה שלימה
 לנהוראי-הננייה
 בן דינה ומיכאל הי"ו
 הקב"ה ישלח מזור
 ומרפא לרמי"ח
 אבריו ושסי"ה גידיו.
 שיחזור לאיתנו
 הראשון ויזכה
 לשנים רבות
 טובות ונעימות

ברכה והצלחה
 כלאה שלומי
 בת מרים מנב"ת
 שתזכה לזיווג
 הגון משורש
 נשמתה הטוהרה
 בריאות אושר
 ופרנסה טובה
 לשנים רבות
 טובות ונעימות

סרכה והצלחה
 לאפרים ויוכבד נסימי
 על הסיוע לזיכוי
 הרבים שיתברכו
 ברפואה שלימה
 ובפרנסה טובה
 ובכל מילי דמיטב
 ברוחניות ובגשמיות
 וירוו נחת ושלווה
 מכל יוצאי חלציהם

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל"
 משדר בלויין בכל מוצאי שבת
 את שיעורו של הראשון לציון
 הרח"ג יצחק יוסף שליט"א
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 בשעה 20:30 השיעור יוקרן
 על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים
 סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

קוף וקוף אמה, קוף חתן וקוף לאה
 מזל טוב ואיחולים לבניי
 דורון וליאורה מיידי הי"ו
 ישדאל ושרה גברא הי"ו
 לנישואי אמיד עם בתאל מנב"ת
 יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר
 בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו
 להמשיך את מסורת הבית המפואר.
 'ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

סרכה והצלחה
 לאברהם ושלומית טומיאן
 על הסיוע לזיכוי הרבים
 שיתברכו ברפואה
 שלימה ובפרנסה טובה
 ובכל מילי דמיטב
 ברוחניות ובגשמיות
 וירוו נחת ושלווה
 מכל יוצאי חלציהם
 ולשנים רבות וטובות

סרכה והצלחה
 ליהודה ואיריס נסימי
 שיתברכו ברפואה
 שלימה ובפרנסה
 טובה ובכל מילי
 דמיטב ברוחניות
 ובגשמיות וירוו נחת
 ושלווה מכל יוצאי
 חלציהם ולשנים
 טובות ונעימות

סרכה והצלחה
 ליעקב וגיילה דידי
 שיזכו לרפואה
 שלימה, פרנסה טובה,
 אושר ושלווה.
 יתגשמו כל משאלות
 ליבם לטובה.
 וזיווג הגון משורש
 נשמתן למורן וליטל
 בנות גילה

סרכה והצלחה
 לדוד ומרים מוסאי
 שיתברכו ברפואה
 שלימה ובפרנסה
 טובה ובכל מילי
 דמיטב ברוחניות
 ובגשמיות וירוו נחת
 ושלווה מכל יוצאי
 חלציהם ולשנים
 טובות ונעימות

לעיני הצנועה והענוה
נוליד אמונה
 בת מרדכי וביבי ז"ל
 ביום שלישי ו' כסלו
 פקידת שנתה

לעיני הצנועה והענוה
בנימין ננ' אתי
 בן זרובבל ז"ל
 ביום שני ה' כסלו
 פקידת שנתו

למשפחת גואטה היקרה
 צוות העלון
"אברהם יגל"
 משתתפים בצערם
 בפטירת הצנועה והענוה
שמעון גואטה
 בן טומיה ז"ל
 הרופא לשבורי לב
 ינחם אתכם בתוך
 שאר אבלי ציון
 ולא תדעו עוד צער

סרכה והצלחה
 לטובה וניסים ללרי
 על הסיוע לזיכוי
 הרבים שיתברכו
 ברפואה שלימה
 ובפרנסה טובה
 ובכל מילי דמיטב
 ברוחניות ובגשמיות
 וירוו נחת ושלווה
 מיוצאי חלציהם

סרכה והצלחה
 למשה וחנה דידי
 שיתברכו ברפואה
 שלימה ובפרנסה
 טובה ובכל מילי
 דמיטב ברוחניות
 ובגשמיות וירוו
 נחת ושלווה מכל
 יוצאי חלציהם
 ולשנים טובות

שבת שלום זמבורד

רפואה שלימה והחלמה מהירה :

הרב ישעיהו מהצרי ז"ל בן יוסף
 לוי לוי בן דוד ורבי ז"ל
 ניסן אברהם בן נהיית ז"ל
 יוסף דוקרקר בן רחל ומשה ז"ל
 איטו אבוטבול בת שמחה ז"ל
 שרה מוסאי בת סרוור ז"ל
 רחל מוסאי בת ביבי ומרדכי ז"ל
 נרגס דיויד בת שרה ז"ל

משה לארי בן מרים הי"ו
 משה נאמן בן מרים הי"ו
 אברהם נאמן בן מרים הי"ו
 מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו
 ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו
 נהוראי-חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו
 באבאי באבאי בן מורוורי הי"ו
 ליון מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו

משה לארי בן מרים הי"ו
 משה נאמן בן מרים הי"ו
 אברהם נאמן בן מרים הי"ו
 מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו
 ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו
 נהוראי-חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו
 באבאי באבאי בן מורוורי הי"ו
 ליון מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו

משה לארי בן מרים הי"ו
 משה נאמן בן מרים הי"ו
 אברהם נאמן בן מרים הי"ו
 מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו
 ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו
 נהוראי-חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו
 באבאי באבאי בן מורוורי הי"ו
 ליון מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הבדלה בלי בשמים ונר - מה עשה מרן זצ”ל

שאלה: האם יכולים לעשות הבדלה עם יין, אך בלי נר ובשמים?

תשובה: דין זה מפורש בגמרא במסכת ברכות (דף נג.), אמר רב יהודה: אמר רב: ”אין מחזרים על האור במוצאי שבת כדרך שמחזרים על המצות”. כלומר, מי שאין לו נר להבדלה, אינו צריך ללכת ולחפש ולהשיג נר, אלא רשאי להבדיל מיד בלי לברך על הנר.

לאור דברי הגמרא, ברור לנו מה הדין לגבי נר, שמי שאין לו נר להבדלה, רשאי להבדיל גם בלי נר. אך נברר את הדין לגבי מי שאין לו בשמים, האם רשאי להבדיל בלי בשמים? ורבינו הרשב”א בחידושו כתב בשם הראב”ד, שאין מחזרים אחר האור במוצאי שבת, ”וכל שכן שאין מחזרים על הבשמים, שאינם אלא הנאת עצמו”. כלומר, סובר הראב”ד, שממה שאמרו רבותינו שאין חובה לחזר אחרי ה”אור” במוצאי שבת, נוכל ללמוד שאין חובה לחזר אחר הבשמים, שהרי ברכת ”מאורי האש” במוצאי שבת, כולה שבח לה’ יתברך על מציאות האש. ואילו ברכת הבשמים, היא ברכה על ההנאה שיש לאדם מהבשמים. ואם ברכת השבח לה’ אינה חובה במוצאי שבת, בודאי שגם ברכת הבשמים אינה חובה במוצאי שבת למי שאין לו בשמים. יש בדבר מחלוקת בין הראב”ד והמאירי. ולהלכה פסק מרן השלחן ערוך (סימן רצז), שאין חובה לחזר במוצאי שבת, לא אחר האור ולא אחר הבשמים, וכדעת הראב”ד. ולכן להלכה, מי שאין לו בשמים או נר במוצאי שבת, יבדיל בלי בשמים או נר. ואינו חייב ללכת ולחפש בשמים ונר. אך נכון לכתחילה שכל אדם ידאג שיהיו לו נר ובשמים למוצאי שבת. ופעם קרה אצל מרן זצ”ל, שלא היו לו בשמים למוצאי שבת, ביקש שיביאו לו לימון, ובירך עליו בהבדלה, ”הנותן ריח טוב בפירות”. ופעם בירך על בקבוק בושם ולא ויתר בקלות על ברכת הבשמים במוצאי שבת. ישמע חכם ויוסף לקח.

הפשרת חלה קפואה בשבת

שאלה: האם מותר להוציא מהמקפיא בשבת בצהריים חלה קפואה, שתהיה לאכילה בסעודת ”מלוה מלכה”?

תשובה: שורש השאלה, משום שבדרך כלל, אסור להכין שום דבר משבת ליום חול. ולמשל, אסור לסדר את השלחן בשבת, כדי שהוא יהיה מסודר לקראת מוצאי שבת. וכן אין לשטוף את הכלים של סעודת שבת אחר הצהריים, עד לאחר השבת.

אולם מרן רבינו עובדיה יוסף זצ”ל בספרו חזון עובדיה (ח”ב עמ’ תמו) הביא את דברי ה”חיי אדם”, שכתב, שכל שיש צורך מצוה בדבר, אין זה נקרא ”הכנה” האסורה בשבת, אלא אם הדבר יתאפשר בקלות גם לאחר השבת. אבל באופן שאין אפשרות להכין את הדבר לאחר השבת, אין איסור בזה. גם בשו”ת מהרש”ג כתב, שאין איסור בהכנה צורך יום חול, אלא כשכוונת המכין היא לחסוך לעצמו זמן לאחר השבת. אבל בדבר שלא תהיה אפשרות לעשותו לאחר השבת, אין איסור לעשותו ביום שבת. כתב מרן זצ”ל, שנראה לו להתיר להפשיר בשבת חלה קפואה לצורך מוצאי שבת, שהרי הדבר נעשה לצורך מצוה, לצורך סעודת מלוה מלכה של מוצאי שבת. ועוד, שלא ניתן לעשות כן לאחר השבת, ולכן אין זה בגדר ההכנה שנאסרה בשבת לצורך יום חול.

הידעת? סיפור מזההפטרות

מפטירין בספר מלאכי א' פרק א'.

בפרשתנו מוזכר הולדתם של יעקב ועשו, והברכות שקיבלו מיצחק אביהם.

מלאכי הוא הנביא האחרון שמתנבא על עם ישראל. נבואתו הייתה בסוף בית המקדש השני כשעם ישראל זלזלו בקורבנות והביאו בעלי מומים למזבח ולחם מגואל וגם את מתנות הכהונה לא נתנו העם כראוי לכהנים משרתי הקודש. הנביא מלאכי מוכיח את עם ישראל ואת הכהנים. כשם שרבקה אהבה את יעקב כך אוהב הקב”ה את ישראל. הנביא מלאכי מדבר על יחסו של ה’ ליעקב ולעשו. לאדם צפוי אבדון. כאשר עשו נענש שוב אין לו תקנה לעולם שוב לא יהיה עם בארצו. ואילו יעקב ישוב אל ארצו אחרי גלותו. בתחילת הנבואה מגלה הקב”ה את אהבתו לעם ישראל ”אהבתי אתכם אמר ה’...” וממשיך הנביא: ואם תשאלו ”במה אהבתו והלא אח עשו ליעקב”? פירוש: שניהם אחים ולשניהם יש זכות אבות וראויים להיות אהובים במידה שווה? עונה ה’ ”ואוהב את יעקב” פירוש: אומר ה’ לעם ישראל שאהבה שלי אליכם לעולמים בגללכם ולא רק בזכות אבות כי אם היה רק בגלל זכות אבות הייתי אוהב גם את עשו כי הוא אח ליעקב בהמשך כתוב ”ואת עשו שנאתי” פירוש: נתתי לו את הר שעייר בירושה בגלל זכות אבות, ובגלל מעשיו הרעים נענש, שכתוב ”ואשים את הריו שממה ונחלתו לתנות מדבר”.

סיכום: בפרשתנו מוזכר הולדתם של יעקב ועשו הברכות שנתברך יעקב מיצחק אביו, כך מוזכר בהפטרות שעשו אח ליעקב אבל הברכות של יצחק תמיד היו ויהיו לעולמי עד ביעקב ובזרעו אחריו למרות שבני ישראל מכעיסין את ה’: (רד”ק)

בספר מלאכי יש 55 פסוקים ויעקב הלך לדרכו” הלך = 55.

גם בצד החיצוני, קיים דמיון בין הפרשה להפטרות. הפרשה שופעת בשיחות: שיחת יצחק עם עשו, שיחת רבקה ויעקב, שיחת יצחק ויעקב, ועוד. הנביא מלאכי בחר לעצב את נבואתו כדו שיח בין הקב”ה לעמו: ”אהבתי אתכם אמר ה’ ואמרתם במה אהבתנו?” ”אמר ה’ צבאות לכם הכהנים בזוי שמי. ואמרתם במה בזינו את שמך?...” השיחה במלאכי מעוצבת בידי הנביא ויש נקודות השקה אחדות בין הפרשה להפטרות. (בברכת השם ג.י.פ.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

לאן נעלמו 11,000 שקל

שעלותה 22,000 שקל. רווח מכובד לשנינו, כל אחד מאתנו משלשל לכיס 10,000 שקל והפועל הערבי עוד 2,000 שקל, יופי של ברכה. "נו, מסתקרן ראש הכולל". "היום הסתיימה העבודה, בעל הבית היה מרוצה עד הגג. עשיתי לו עוד כמה קינוחים על חשבוני, שיהיה מבוסט, התיישבנו אצלי בטנדר, והוא סופר לי שטרות במזומן 22,000 שקל טבין ותקילין. אחר כך אני סופר, מוודא שזה על הגרוש. יופי. על הגרוש. מכניס הכל לשקית חומה ומניח מתחת לכסא. לוחצים ידיים אני נוסע. מעלה טרמפיסט, מוריד טרמפיסט, מעלה טרמפיסט מעלה ומוריד. נכנס לתחנת דלק. עד שהטנדר יתודלק, אני שולף את השקית החומה ועורך ספירה נוספת כדי להתענג על הכסף. חושך בעיניים! אני כמעט מתעלף. 11,000 אלף. זה הסכום. אני מרגיש שהלב שלי עומד להתפוצץ, ושוב סופר, לאט לאט, שטר אחרי שטר. 11,000 וואוו, מי גנב לי 11,000 שקל? הטרמפיסט הראשון? השני? השלישי?!! הם דווקא נראו נחמדים, לא זוכר שהם שלחו יד מתחת לכסא שלי ושלפו את השקית החומה... ואם גנבו, למה לא גנבו הכל כבוד הרב? "אני מניע את הטנדר, ונוסע כל הדרך ובוכה... איזה בְּרוּךְ, השותף שלי יקח 10,000 שקל, הפועל עוד 2,000, זאת אומרת שאני צריך להביא 1,000 שקל מכיסי הריק. אין לי ספק שאשתי תעשה לי חגיגה, היא כל כך חיכתה לכסף הזה... מה אני מסביר לה? לא יודע. עצרתי שוב באמצע הדרך, סופר, יותר חושך בעיניים, רק 11,000 שם ואנא אני בא...". "יש גנבים מתוחכמים", מנסה שומרוני להשחיל משפט. "רגע, תשמע כבוד הרב, אני עושה את הקילומטרים האחרונים עד לעיירה עם דמעות. בוכה כמו ילד קטן שגנבו לו צעצוע. ואז אני נזכר בשיעור שלך לפני חודשיים, שהסברת לנו שיש מצוה לתת מעשר. מן הפירות, מן הירקות, מן הכספים. עצרתי מול בית הכנסת המרכזי בכניסה לעיירה ואמרת לקב"ה: 'אבא שבשמים, אם אתה מחזיר לי את הכסף שנעלם, אני נודר עכשיו מיד לתת מעשר לרב שומרוני' אומר ועושה. שולף את השקית ושוב סופר את השטרות. מלאכים נפלו עלי מן השמים. לא תאמין כבוד הרב, אני סופר, ויש שם בדיוק 22,000 שקל ולא חסרה פרוטה. מיד טמנתי 1,000 שקל בכיס ודהרתי עד לכולל שלך, כדי לתת לך את המעשר... נו, אתה מבין איך הצלת אותי? מצוות המעשר שלימדת אותי, הושיעה אותי, החזירה לי את הכסף שנעלם ופתחה לי את העיניים". "רגע אני מבולבל לגמרי", הפטיר שומרוני "איך הכסף שנעלם חזר לשקית החומה?" "פשוט מאד", נמרח חיוך על פני אלכסנדר השיפוצניק "החושך בעיניים שנפל עלי משמיים, פשוט הטעה אותי, וספרתי את השטרות כאילו הם בשווי של 100 שם ולכן התוצאה היתה רק 11,000 ש"ם... אבל אחרי ש"חזרתי בתשובה" ונדרתי לתת לך מעשר, הוארו עיני שלמעשה כל שטר הוא בן 200 ש"ח, ואחרי הספירה מול בית הכנסת הבנתי את הטעות, השטרות היו אדומים ששווים 200 שקל, סיכס אלכסנדר, "ומכאן הפרש שנעלם, הבנת כבוד הרב?" כשכנס הרב שומרוני עם שפע הקניות הביתה, רוחמה אמרה שלוש מילים "רצון יראיו יעשה". הוא לא שאל אותה מי הירא, האיש, או האישה, הטירדה או השיפוצניק. הוא רק הפטיר לקונית "אני לא זוכר חמסין שכזה מאז שנולדתי". ורוחמה הסכימה איתו לכל אורך הדרך למקרה. (הרב קובי לוי)

כשראש הכולל הרב ברוך שומרוני עמד לצאת מביתו הקטן בפאתי העיירה לכיוון המרכז, טיפסה על גבו המזיג טירדה מוכרת. במקרה הריק בביתו אין חלב, אין ביצים, אין טיטולים, אין איטריות, אין סוכר, אין שמן, אין לחם. העוללים שואלים לטרף, ואין. ורוחמה רעייתו שותקת. לטירדה המעצבנת הזו קוראים 1000 שקל. זה הכל. לא מדובר בסכום רציני. "צר לי", הודיע לו הבוקר המכולתניק זכריה, "עד שאתם לא מכסים את החוב, לא תקבלו יותר מצרכים בהקפה". לזכריה יש עקרון, אצלו לא קונים בהקפה. יש מזומן, יש מצרכים, אין מזומן תקנו במקום אחר. כן, יש לו סימפטיה לראש הכולל שומרוני, אבל גובהה של הסימפטיה מתמר עד 500 שקל של הקפה. אבל 1000 ש"ח?? עד כאן!!! הרב שומרוני נפרד מבני הבית במעין חיוך שופע בטחון עצמי, סימן בידו לרעייתו "יהיה בסדר" וגלש לחמסין. "ממי אני לוה?" הרהר. "מגרשון הנגר? לא נעים אני עדיין חייב לו 400 שקל. מאיציק הירקן? לא נעים - יש לי שם חוב לא קטן על שאר ירקות... הוא נכנס לכולל, פתח את הגמרא וניסה לצלול לאוקיאנוס התלמודי האדיר. בין לבין, על ציר נצנוצי האור התלמודי, הבהיקה הטירדה החצופה והיכתה על קודקודו בעוד הוא מתגבר ומחזק את עצמו ומלמל חרישית: "פרנסה מן השמים, ובדאי עד סוף תפילת ערבית הקב"ה ישלח לי את ה- 1000 שקל שאני חייב לצורך פרנסתי...". האברכים ניגשים לשאול, והוא? כאילו דבר לא מטריד אותו, משיב כהלכה למרות הלחץ. סוף סדר שני בכולל, תפילת מנחה, הוא שליח ציבור, וכולו לפיד אש... "אנא השם הושיעה נא. האר עיניי מנין אשיג 1000 שקל לשלם את החוב למכולת, ולחזור עם קנייה הביתה?". "עלינו לשבח". האברכים התפזרו, ושומרוני הכין את עצמו לקראת שיעור "דף היומי" לבעלי הבתים. השיעור מתחיל, והוא מעביר אותו כאילו המקרר שבביתו מלא כל טוב, ואשתו וילדיו שבעים ומדושני עונג. מנין הוא לוקח את הכוחות? הוא בעצמו לא יודע. עוד כמה דקות "ערבית" שומרוני יוצא החוצה ומביט בנצנוצי השקיעה וכסף אין... "כנראה אני לא ירא שמים מספיק" הוא חושב. לפתע, טנדר גדול נעצר בסמוך לו. מי יורד? אלכסנדר השיפוצניק, מבקר די נדיר בבית הכנסת "הו ערב טוב כבוד הרב, כל הדרך אני חושב עליך". אל תשאלו איך מדוע כיצד ולמה, אלכסנדר הוציא מכיס מכנסיו כמה שטרות אדומים מקופלים ותחב אותם בזריזות ובעדינות לכיס חולצתו של ראש הכולל והפטיר: "מעשר ממני כבוד הרב". "לא, לא צריך" התפתל שומרוני "אתה לא צריך". "אבל אני נדרתי, ואני כן צריך" התעקש אלכסנדר. סופר הרב שומרוני את השטרות, חמישה אדומים של מאתיים ובסך הכל: 1000 ש"ם במזומן. לא יאומן! "והוא רחום יכפר...". ערבית. יוצאים החוצה, אלכסנדר השיפוצניק נצמד לראש הכולל. "כבוד הרב הצלת אותי! שתהיה בריא הצלת אותי".

ומכאן זורח לו הסיפור המדהים של אלכסנדר כמו צילנט מדושן ומהביל בשבת בבוקר. "לפני חודש וחצי קיבלתי עם השותף שלי רפי, עבודת שיפוץ בחיפה